

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Kwestia stosowania art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT odnośnie do wydatków na usługi wsparcia sprzedaży wchodzących w skład szerszej usługi sprzedażowej, wyrok WSA w Warszawie z 15 października 2020 r., sygn. III SA/WA 122/20 3

Przesłanki uznania transakcji za eksport towarów w ramach dostawy łańcuchowej, wyrok WSA w Szczecinie z 15 października 2020 r., sygn. akt I SA/Sz 353/20 4

Kwestia stosowania art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT odnośnie do wydatków na usługi wsparcia sprzedaży wchodzących w skład szerszej usługi sprzedażowej, wyrok WSA w Warszawie z 15 października 2020 r., sygn. III SA/WA 122/20

Omawiany wyrok dotyczy spółki, która wystąpiła o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie możliwości zaliczenia poniesionych wydatków na określone usługi wsparcia sprzedaży, wchodzące w skład szerszej usługi sprzedażowej. Jak przedstawił wnioskodawca w stanie faktycznym, należy on do grupy, której model funkcjonowania opiera się m.in. na świadczeniu na rzecz innych spółek z grupy usług wsparcia operacyjnego. Wzajemne rozliczenia między podmiotami z grupy, zostały uregulowane w drodze umowy o podziale kosztów [dalej: Umowa], która określa iż usługi sprzedażowe składają się z następujących czynności:

- a) przeprowadzanie badań marketingowych i ich analiza,
- b) obserwacja rozwoju rynku oraz przetwarzanie danych dotyczących rynku i konkurencji oraz analiza wyników,
- c) rekomendowanie programów zachęt marketingu sprzedaży,
- d) wsparcie w ustalaniu polityki cenowej,
- e) koordynowanie działań reklamowych w celu promocji spółek,
- f) monitorowanie i koordynowanie poziomu zapasów i sprzedaży,
- g) zapewnienie informacji dotyczących taryf, frachtów i innych kosztów wywozu,
- h) zapewnienie informacji sprzedażowych w zależności od potrzeb spółki.

Spółka zwróciła się do Dyrektora KIS z pytaniem, czy usługi wskazane w podpunktach f – h [dalej: **usługi wsparcia sprzedaży**] podlegają ograniczeniom wynikającym z art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT. Zdaniem wnioskodawcy nie

zostały one wymienione w katalogu świadczeń wyszczególnionych w przywołanym artykule.

Dyrektor KIS uznał jednak stanowisko spółki za nieprawidłowe i wskazał, że usługi wsparcia sprzedaży są świadczeniami podobnymi do usług doradczych oraz badania rynku. W konsekwencji, będą zatem podlegały ograniczeniom wskazanym art. 15e ust. 1 ustawy CIT.

Spółka wniosła skargę na powyższą interpretację do WSA w Warszawie, który uznał że skarga nie jest zasadna i w konsekwencji ją oddalił. Zdaniem WSA, cała usługa, w skład której wchodzi usługi wsparcia sprzedaży, ma charakter ściśle doradczy. Ponadto sąd wskazał, iż niedopuszczalne jest dzielenie „klasycznej” usługi podobnej do usług wymienionych w art. 15e ust. 1 ustawy CIT na poszczególne elementy, które miałyby podlegać wyłączeniu z przedmiotowego przepisu.

Komentarz eksperta

Przedmiotowe orzeczenie WSA potwierdza, iż w przypadku usług, które wprost nie są nazwane usługami doradczymi czy badania rynku, a których istotą jest podejmowanie czynności polegających m.in. na badaniu czy monitoringu rynku, przekazywaniu zgromadzonych informacji i wydawaniu rekomendacji, mogą stanowić usługi podobne do tych wymienionych w art. 15e ust. 1 ustawy CIT. Z tego względu istotne jest zweryfikowanie jaka jest istota świadczonych usług i ich odpowiednia identyfikacja w kontekście katalogu usług objętych limitem odliczeń.

Jednocześnie, co równie istotne, WSA potwierdził, iż nie należy dokonywać dzielenia danej usługi na części składowe tylko po to by wykazać, iż część z czynności podejmowanych w ich ramach wyłączona jest z ograniczeń wynikających z art. 15e ustawy CIT. Teza ta nie jest nowa i występowała już wcześniej w orzecznictwie (np. w wyroku WSA w Warszawie z 29.06.2020 r., sygn. III SA/Wa 2076/19). Na jej podstawie można zatem uznać, iż działań podobnych, ale

ze skutkiem negatywnym dla podatników, nie powinien także podejmować organ podatkowy, który może dążyć do wykazania, iż o ile sama usługa nabywana przez podatnika nie kwalifikuje się do objęcia ją wyłączeniami z art. 15e, to już poszczególne czynności podejmowane w jej ramach już tak. Tak więc orzeczenia te, mimo iż niekorzystne dla podatników uczestniczących w tych sporach, mogą zapobiec w przyszłości profiskalnym tendencjom organów skarbowych do dzielenia usług nabywanych przez podatników dla potrzeb objęcia ich regulacjami art. 15e ustawy CIT.

ANNA JAWORSKA
DORADCA PODATKOWY

RAFAŁ KAZIK
MŁODSZY KONSULTANT

Przesłanki uznania transakcji za eksport towarów w ramach dostawy łańcuchowej, wyrok WSA w Szczecinie z 15 października 2020 r., sygn. akt I SA/Sz 353/20

W wyroku WSA w Szczecinie uznał, iż o wystąpieniu dostawy eksportowej w ramach transakcji łańcuchowej nie decydują jedynie okoliczności faktyczne, który podmiot odpowiada za transport, ale również okoliczności prawopodatkowe, tj. w którym momencie przeniesione zostaje prawo do rozporządzania towarami jak właściciel.

Omawiane rozstrzygnięcie zapadło na gruncie następującego stanu faktycznego – w transakcji brało udział pięć podmiotów: producent z Polski, polska spółka, norweska spółka, dystrybutor spoza UE oraz ostateczny nabywca spoza UE. Transport odbywał się od producenta do ostatecznego nabywcy spoza UE.

Drugi w kolejności podmiot – polska spółka – faktycznie organizowała transport, tj. współpracowała z przewoźnikiem, pokrywała koszty transportu, zamawiała transport i sprawowała nad nim nadzór. Dodatkowo polska spółka dokonywała odprawy celnej, jak również posiadała dokumenty potwierdzające wywóz towarów poza UE, tj. komunikat IE-599. Niemniej, prawo do rozporządzania towarami jak właściciel było przenoszone przez polską spółkę na norweską spółkę jeszcze w Polsce.

W ocenie WSA w Szczecinie okoliczność, iż prawo do rozporządzania towarem jak właściciel jest transferowane na norweską spółkę w Polsce jest decydujące o uznaniu, że transakcja eksportowa nie jest realizowana pomiędzy polską spółką a norweską spółką. W ocenie Sądu, eksport występuje w ramach dostawy towarów, tj. przeniesienia prawa do rozporządzania towarem jak właściciel, które są transportowane z terytorium państwa UE, na terytorium kraju spoza UE. Taka sytuacja nie występuje w przypadku sprzedaży towarów realizowanej przez polską spółkę. Wobec tego sprzedaż na rzecz norweskiej spółki należy opodatkować 23% stawką VAT.

Komentarz eksperta

W mojej ocenie powyższe orzeczenie jest istotne dla wszystkich podatników, którzy dokonują eksportowych transakcji łańcuchowych. Wynika bowiem z niego, że nawet faktyczne organizowanie transportu i posiadanie dokumentów eksportowych IE-599 potwierdzających wywóz nie gwarantuje możliwości stosowania 0% stawki VAT.

Takie poglądy WSA w Szczecinie można uznać za kontrowersyjne, gdyż to właśnie posiadanie dokumentacji eksportowej, jak również organizacja transportu powinny decydować o uznaniu danej transakcji za eksportową. Poza tym w omawianej sprawie, można się zastanawiać, w jaki sposób podmiot, który przekazał już prawo do rozporządzania towarem jak właściciel w Polsce zgłasza go do odprawy celnej i następnie otrzymuje potwierdzenie jego wywozu poza UE. Wydaje się, iż tylko podmiot, który takie prawo posiada może dokonać takiego zgłoszenia.

Rekomendowanym rozwiązaniem tej sytuacji, jak również innych związanych z transakcjami łańcuchowymi realizowanymi poza UE, mogłoby być uchwalenie na poziomie wspólnotowym jednolitych reguł, jak takie transakcje opodatkować VAT. Reguły te mogłoby mieć postać analogicznych rozwiązań, jak w przypadku wspólnotowych transakcji łańcuchowych, które zostały określone w ramach, tzw. pakietu Quick Fixes.

SZYMON RAUT
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Usługi badania klinicznego i administrowania zwrotami kosztów dojazdów pacjentom nie stanowią świadczenia kompleksowego , wyrok WSA w Gdańsku z 14 października 2020 r., sygn. I SA/GD 699/20	6
Przesłanki skorzystania z ulgi na złe długi w świetle art. 90 Dyrektywy 112 , wyrok TSUE z 15 października 2020 r., sygn. C-335/19	6
Zasady ustalania wartości początkowej stanowiącej podstawę opodatkowania dla podatku od przychodów z budynku zgodnie z art. 24b ust. 3 ustawy CIT , wyrok WSA w Warszawie z 15 października 2020 r., sygn. III SA/WA 23/20	6
Cesja ogółu praw i obowiązków wynikających z umowy przedwstępnej sprzedaży zabudowanej nieruchomości stanowi dostawę towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy VAT , wyrok WSA w Gliwicach z 14 października 2020 r., sygn. I SA/GL 275/20	6

Usługi badania klinicznego i administrowania zwrotami kosztów dojazdów pacjentom nie stanowią świadczenia kompleksowego, wyrok WSA w Gdańsku z 14 października 2020 r., sygn. I SA/GD 699/20

Usługi badania klinicznego i administrowania zwrotami kosztów dojazdów pacjentom nie stanowią jednego nierozzerwalnego świadczenia, którego podział miałby sztuczny charakter. Oczywiście w jakiś sposób te usługi są ze sobą powiązane, jednak to powiązanie tych dwóch różnych świadczeń nie może uzasadniać tezy organu, że usługa administrowania zwrotami kosztów jest usługą pomocniczą, niezbędną do wykonania usługi zasadniczej, a więc usługi badania klinicznego. Są to dwie oddzielne usługi, które łączą się ze sobą w zasadzie tylko przez związek z osobą pacjenta. Inny jest natomiast cel tych umów, inne są strony tych umów.

W konsekwencji powyżej opisanych ustaleń, moment powstania obowiązku podatkowego z tytułu usług administrowania należy ustalać odrębnie od usługi badań klinicznych. Tym samym, za prawidłowe należy uznać stanowisko, że z tytułu wykonywanej usługi administrowania obowiązek podatkowy na gruncie VAT powstaje w dniu wykonania usługi, to jest w dniu wykonania ostatniej czynności związanej z administrowaniem (zakończeniem procesu weryfikacji kwoty należnej pacjentowi z tytułu zwrotu kosztów dojazdu na wizyty).

Przesłanki skorzystania z ulgi na złe długi w świetle art. 90 Dyrektywy 112, wyrok TSUE z 15 października 2020 r., sygn. C-335/19

Artykuł 90 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, które uzależniają obniżenie podstawy opodatkowania podatkiem od wartości dodanej (VAT) od warunku, by w dniu dostawy towaru lub świadczenia usług, a także w dniu poprzedzającym dzień złożenia korekty deklaracji podatkowej mającej na celu skorzystanie z tego obniżenia

dłużnik był zarejestrowany jako podatnik VAT i nie był w trakcie postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji, zaś wierzyciel był w dniu poprzedzającym dzień złożenia korekty deklaracji podatkowej nadal zarejestrowany jako podatnik VAT.

Zasady ustalania wartości początkowej stanowiącej podstawę opodatkowania dla podatku od przychodów z budynku zgodnie z art. 24b ust. 3 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 15 października 2020 r., sygn. III SA/WA 23/20

W celu ustalenia podstawy opodatkowania podatkiem od przychodów z budynków istotne znaczenie ma określenie zawarte w art. 24b ust. 3 ustawy CIT - wartość początkowa.

Nie istnieją podstawy do tego, aby pojęcie wartości początkowej na tle art. 24b ust. 3 ustawy CIT rozumieć i interpretować inaczej niż w art. 16g ustawy CIT, do którego odniósł się organ interpretacyjny.

Organ zasadnie wskazał, że wartość początkowa może ulegać zmianom na tle ustawy CIT, stąd w art. 24b ust. 3 ustawy CIT wskazano aby wartość tę ustalać na początek miesiąca.

Cesja ogółu praw i obowiązków wynikających z umowy przedwstępnej sprzedaży zabudowanej nieruchomości stanowi dostawę towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy VAT, wyrok WSA w Gliwicach z 14 października 2020 r., sygn. I SA/GL 275/20

Cesja ogółu praw i obowiązków wynikających z umowy przedwstępnej sprzedaży zabudowanej nieruchomości, powinna być – tak jak umowa przyrzeczona – zakwalifikowana jako dostawa towaru.

W konsekwencji, podlega na gruncie podatku VAT, jako dostawa obiektów budowlanych lub ich części zaliczonych do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym, opodatkowaniu stawką 8% (art. 41 ust. 2 ustawy VAT) bądź zwolnieniu z art. 43 ust. 1 pkt 10 lub 10a ustawy VAT.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Uznanie zachęty finansowej za wynagrodzenie z tytułu świadczenia przez najemcę na rzecz wynajmującego usług podlegających opodatkowaniu VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 października 2020 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.512.2020.1.AKA	8
Prawo do odliczenia VAT z tytułu importu towarów (części zamiennych, sprzętu diagnostycznego), których właścicielem pozostają gwaranci, na rzecz których wnioskodawca świadczy „usługi serwisowe” , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 października 2020 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.304.2020.2.TK	8
Różnice kursowe powstałe w związku ze spłatą pożyczek udzielonych w walucie obcej jako element kosztów finansowania dłużnego , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 2 października 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.346.2020.1.ANK	8
Brak obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconego członkowi rady nadzorczej wynagrodzenia z tytułu czasowego oddelegowania (na okres nie dłuższy niż trzy miesiące) do wykonywania czynności członka zarządu spółki , decyzja Oddziału ZUS w Lublinie z 8 października 2020 r., sygn. DI/200000/43/738/2020	8
Kwestia oceny czy działalność polegająca na sprzedaży internetowej różnego rodzaju produktów stanowi działalność badawczo-rozwojową , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 października 2020 r., sygn. 0115-KDWT.4011.35.2020.2.MK	9
Skutki podatkowe na gruncie VAT zakupu i eksploatacji jachtu na terytorium Chorwacji , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 października 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.315.2020.2.PK	10

Uznanie zachęty finansowej za wynagrodzenie z tytułu świadczenia przez najemcę na rzecz wynajmującego usług podlegających opodatkowaniu VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 października 2020 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.512.2020.1.AKA

1) Z uwagi na fakt, że wykonywane przez najemcę czynności w pełnej rozciągłości wpisują się w pojęcie świadczenia usług na gruncie VAT, zachęta finansowa (na gruncie umowy dodatkowej ustalona w kwotach netto) w celu zachęcania najemcy do zawarcia umowy najmu i tym samym umożliwienia wynajmującemu osiągnięcia przychodów z tytułu prowadzonej działalności związanej z wynajmem stanowi wynagrodzenie, które powinno zostać powiększone o kwotę podatku VAT obliczoną z uwzględnieniem właściwej stawki VAT.

2) W zdarzeniu przyszłym, którego dotyczy niniejszy wniosek spełnione zostały wszelkie warunki decydujące o powstaniu po stronie wynajmującego prawa do odliczenia podatku VAT naliczonego wynikającego z faktur, na podstawie których wypłacona będzie zachęta finansowa.

Omawiane transakcje podlegają bowiem opodatkowaniu i niesą zwolnione od podatku, nie zostaną przy tym spełnione przesłanki wyłączające możliwość odliczenia podatku VAT naliczonego, o których mowa w art. 88 ust. 3a pkt 2 ustawy VAT.

Prawo do odliczenia VAT z tytułu importu towarów (części zamiennych, sprzętu diagnostycznego), których właścicielem pozostają gwaranci, na rzecz których wnioskodawca świadczy „usługi serwisowe”, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 października 2020 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.304.2020.2.TK

W analizowanej sprawie wnioskodawcy – na podstawie art. 86 ust. 8 pkt 1 ustawy VAT – przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego od importowanych towarów wykorzystywanych do działalności opodatkowanej, tj. świadczenia „usług serwisowych” na rzecz gwarantów, ponieważ gdyby czynności te były wykonywane w kraju to wnioskodawcy przysługiwałoby prawo do odliczenia – z uwagi na rodzaj prowadzonej działalności.

Bez znaczenia pozostaje fakt, iż właścicielem importowanego towaru pozostają gwaranci, gdyż to wnioskodawca jest importерem przedmiotowych towarów i to on na podstawie art. 33a ustawy VAT rozlicza podatek należny z tytułu importu – na który posiada dokumentację. Podsumowując,

wnioskodawcy przysługuje – na podstawie art. 86 ust. 8 pkt 1 ustawy VAT – prawo do odliczenia podatku VAT, uiszczanego przez niego jako zobowiązanego importera części zamiennych (sprzętu diagnostycznego), których właścicielem pozostają gwaranci na rzecz których wnioskodawca świadczy „usługi serwisowe”.

Różnice kursowe powstałe w związku ze spłatą pożyczek udzielonych w walucie obcej jako element kosztów finansowania dłużnego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 2 października 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.346.2020.1.ANK

Nie ma podstaw, aby te same różnice kursowe dla potrzeb mechanizmu wprowadzonego art. 15c ustawy CIT stanowiły element wpływający na wysokość kosztów finansowania dłużnego w rozumieniu art. 15c ust. 12 ustawy CIT, a dla potrzeb art. 16 ust. 1 pkt 13e ustawy CIT nie miały wpływu na te koszty finansowania dłużnego w świetle art. 15c ust. 12 ustawy CIT.

Ujemne różnice kursowe powstałe przy spłacie pożyczek w walucie obcej jako element kosztów finansowania dłużnego w rozumieniu art. 15c ust. 12 ustawy CIT podlegają wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 13e ustawy CIT.

Brak obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconego członkowi rady nadzorczej wynagrodzenia z tytułu czasowego oddelegowania (na okres nie dłuższy niż trzy miesiące) do wykonywania czynności członka zarządu spółki, decyzja Oddziału ZUS w Lublinie z 8 października 2020 r., sygn. DI/200000/43/738/2020

Z opisu stanu faktycznego wynika, że wiceprzewodniczący rady nadzorczej spółki został delegowany do czasowego wykonywania czynności odwołanych członków zarządu spółki na okres nie dłuższy niż trzy miesiące. Delegowany członek rady nadzorczej nie staje się członkiem zarządu tylko zyskuje prawną podstawę do wykonywania czynności członka zarządu, jednocześnie nie tracąc statusu członka rady nadzorczej. Członka rady nadzorczej należy traktować jako osobę niepodlegającą żadnym ubezpieczeniom społecznym, z uwagi na pełnienie funkcji wyłącznie na podstawie stosunku organizacyjnego - uchwały i z tego względu po stronie spółki jako płatnika składek na ubezpieczenia społeczne nie powstaje obowiązek naliczania, potrącania i odprowadzania od wynagrodzenia takiego członka zarządu składek na ubezpieczenia społeczne.

Kwestia oceny czy działalność polegająca na sprzedaży internetowej różnego rodzaju produktów stanowi działalność badawczo-rozwojową, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 października 2020 r., sygn. 0115-KDWT.4011.35.2020.2.MK

Jak wskazano we wniosku, wnioskodawca w ramach prowadzonej działalności stworzył oprogramowanie w celu: automatyzacji procesu sprzedaży oferowanych produktów polegającej na wymianie informacji pomiędzy hurtowniami a prowadzonym przez wnioskodawcę sklepem internetowym oraz platformami sprzedażowymi oraz automatycznego pojawiania się produktów oferowanych przez współpracujące hurtownie w sklepie wnioskodawcy oraz na kontroli bieżących stanów magazynowych, automatyzacji procesu fakturowania i wysyłki towarów.

Ponadto, w związku z planowanym dalszym rozwojem działalności wnioskodawca nawiązał współpracę z zewnętrzną firmą IT, której powierzył napisanie oprogramowania obejmującego: monitoring cen i ustalanie automatycznej polityki cenowej dla zamówień, integrację z porównywarekami cen, monitoring przesyłek oraz powiadomień klientów, monitoring opłacalności, system CRM do reklamacji, system automatycznych odpowiedzi dla klientów, systemy wyszukiwujące legalne obrazy i opisy do produktów, skrypt i panel CRM do magazynu.

Każda z powyższych funkcjonalności będzie stanowiła część programu bez której oprogramowanie nie byłoby kompletne. Wnioskodawca oświadczył, że oprogramowania te stanowią innowację w działalności polegającą na tworzeniu nowych zastosowań, które wcześniej w ramach działalności prowadzonej przez wnioskodawcę nie miały miejsca. Ponadto, wnioskodawca oświadczył, że w ramach wykonywanej działalności gospodarczej prowadzi w sposób systematyczny prace twórcze w celu tworzenia nowych zastosowań przy wykorzystaniu zasobów wiedzy. Prace prowadzone przez wnioskodawcę nie posiadają cech charakterystycznych dla badań naukowych, jednak mogą być utożsamiane z pracami rozwojowymi, których skutek co do zasady jest zaplanowany, natomiast proces tworzenia rozwiązań technicznych pomimo korzystania z istniejących metod, powoduje wytworzenie nowego rozwiązania, uprzednio niestosowanego w praktyce wnioskodawcy. W tej sytuacji należy uznać, iż:

1) Za działalność badawczo-rozwojową, w rozumieniu art. 5a pkt 38-40 ustawy PIT można uznać wyłącznie te działania wnioskodawcy, które mają twórczy charakter, są podejmowane w sposób systematyczny, z wykorzystaniem dostępnej aktualnie wiedzy, technologii i działalności gospodarczej, a ich celem oraz wynikiem jest powstanie nowych produktów, ulepszenie produktów bądź procesów technologicznych.

Działalność badawczo-rozwojową stanowiły podjęte przez wnioskodawcę działania polegające na stworzeniu i nabyciu oprogramowania komputerowego w celu ulepszenia świadczonych usług i automatyzacji procesów. Podkreślenia wymaga, że działalnością badawczo-rozwojową nie jest całość usług świadczonych przez wnioskodawcę, ale wyłącznie te działania, które ściśle dotyczą tworzenia innowacyjnych rozwiązań służących stworzeniu nowego produktu.

Z uwagi na to, że wnioskodawca we własnym stanowisku odniósł się do prowadzonej przez niego działalności jako całości, bez wyodrębnienia o którym mowa powyżej, stanowisko w tym zakresie należało uznać za nieprawidłowe.

2) Odnosząc się natomiast do zagadnienia związanego z możliwością uznania za koszt kwalifikowany wydatku na nabycie oprogramowania, wskazać w pierwszej kolejności należy, że wydatki na nabycie wartości niematerialnych i prawnych nie zostały ujęte w zamkniętym katalogu kosztów kwalifikowanych, o którym mowa w art. 26e ust. 2 ustawy PIT.

Do kosztów kwalifikowanych, na podstawie art. 26e ust. 3 ustawy PIT można natomiast zaliczyć odpisy amortyzacyjne od środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych wykorzystywanych w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej.

W konsekwencji powyższego, wnioskodawca zgodnie z art. 26e ust. 1 ustawy PIT będzie mógł pomniejszyć podstawę opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych o dokonane w danym roku podatkowym odpisy amortyzacyjne od wartości początkowej nabytej licencji. Wobec powyższego, stanowisko wnioskodawcy, zgodnie z którym za koszty kwalifikowane należy uznać wydatek na nabycie oprogramowania, należało uznać za nieprawidłowe.

Skutki podatkowe na gruncie VAT zakupu i eksploatacji jachtu na terytorium Chorwacji, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 października 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.315.2020.2.PK

1) Jak wynika z wniosku spółka nabyła jacht od podmiotu chorwackiego zarejestrowanego w tym państwie do celów VAT. Jacht nie został fizycznie przemieszczony do Polski w związku z jego zakupem (cały czas znajduje się w jednym z chorwackich portów). Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że w opisanej sytuacji nie doszło do WNT na terytorium kraju.

2) Jak wynika z wniosku - na potrzeby eksploatacji jachtu, który jest wykorzystywany do świadczenia usług - spółka dokonała nabycia (zakupów) części zamiennych, elementów wyposażenia oraz usług. Części zamienne i wyposażenie zakupywane jest zarówno w Polsce, jak i w innych państwach UE. Części zamienne i wyposażenie do jachtu nabywane w innych krajach unijnych niż Polska były przemieszczane do Polski, a następnie do Chorwacji. Spółka zatrudnia w Chorwacji skipera, który jest umocowany m.in. do weryfikacji stanu technicznego oraz dokumentacji jachtowej i który m.in. nadzoruje naprawy jachtu i wymianę części. Jak wynika z wniosku montaż części i wyposażenia jachtu wymaga nadzoru podmiotu o określonych uprawnieniach.

W związku z powyższym, należy stwierdzić, że zachodzą w tym przypadku okoliczności wymienione w art. 22 ust. 1 pkt 2 ustawy VAT, zgodnie z którym lokalizuje się miejsce opodatkowania dostawy towarów wraz montażem w kraju, w którym ma miejsce przedmiotowy montaż. W konsekwencji, w tym przypadku znajdzie zastosowanie art. 13 ust. 4 pkt 1 ustawy VAT, który uniemożliwia uznanie przemieszczenia towarów własnych z Polski do Chorwacji za WDT na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy VAT.

Z uwagi na powyższe, ww. przemieszczenie towarów nie będzie podlegało opodatkowaniu na terytorium kraju, a spółka powinna rozliczyć przedmiotową transakcję w Chorwacji zgodnie z tamtejszymi regulacjami.

3) W sytuacji, gdy przedmiotem usługi jest wynajem jachtu, czyli oddanie jachtu usługobiorcy do używania, to miejscem świadczenia, a tym samym opodatkowania, usługi najmu jachtu - niezależnie od tego komu będzie świadczona - będzie terytorium Chorwacji.

4) Należy stwierdzić, że zakres działalności, którą spółka prowadzi w Chorwacji będzie powodowała powstanie stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej. Mianowicie, spółka na terytorium Chorwacji: I) posiada zaplecze personalne - zatrudnia pracownika (skipera), bez którego niemożliwe byłoby świadczenie usług (jest jedyną osobą umocowaną przez spółkę do: prowadzenia jachtu, weryfikacji jego stanu technicznego oraz dokumentacji jachtowej, sprawdzenia i przeszkolenia załogi, bierze materialną odpowiedzialność za jacht i jego wyposażenie), ponadto nabywane usługi (postoje w marinach, naprawy jachtu, wymiana części, konserwacje, czyszczenie) odbywają się za zgodą i pod nadzorem reprezentantów spółki (Zarząd lub skiper), ponadto prowadzenie działalności w Chorwacji wymaga częstej obecności zarządu spółki w tym kraju; II) posiada zaplecze techniczne (jacht), które jest wystarczające do świadczenia ww. usług; III) uzyskuje dostęp do nieruchomości (mariny) na terytorium Chorwacji; IV) uzyskała chorwacki nr NIP; V) ma możliwość odbioru nabywanych towarów (części i wyposażenia do jachtu, materiały eksploatacyjne) i usług (postoje w marinach, naprawy jachtu, wymiana części, konserwacje, czyszczenie) związanych z działalnością gospodarczą jaką prowadzi posługując się chorwackim nr NIP; VI) posiada zdolność do samodzielnego świadczenia usług, bez zaplecza technicznego i personalnego siedziby spółki; VII) charakteryzuje się wystarczającą stałością (z opisu sprawy wynika, że prowadzona jest z zamiarem prowadzenia jej na czas nieokreślony w sposób ciągły, regularny lub cykliczny).

Z powyższego wynika, że spółka na terytorium Chorwacji w sposób samodzielny w stosunku do działalności prowadzonej w Polsce, posiadając odpowiednie zaplecze personalne i techniczne, prowadzi w sposób stały część działalności gospodarczej. Należy zatem uznać, że spółka posiada na terytorium Chorwacji stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej.

KONTAKT

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl